

Polders Albrandswaard onder de rechter

Door L. van der Horst

Het lot van het bestemmingsplan Buytenland Rhoon ligt in handen van de Raad van State. In samenspraak met de bewoners en agrariërs zijn vanaf de inspraak op de startnotitie mer alle benodigde stappen gezet om zover te komen. Het verzet tegen de plannen voor een zoet-klei oermoeras als onderdeel van herinrichting, lees: op de schop gooien van 600 ha vruchtbaar, fraai polderland reikt verder dan de Polders Albrandswaard en de bewoners. Vanaf 2003 zet de VTM zich in om de drogreden 'noodzakelijke natuurcompensatie aanleg Maasvlakte 2' onderuit te halen. In protest tegen de deal, tot stand gekomen onder regie van de Milieu Federatie Zuid-Holland waarbij landbouwland onteigend en verdeeld wordt onder de drie grote terreinbeheerders Natuurmonumenten, Zuid-Hollands Landschap en Staatsbosbeheer.

De uitspraak van het Maasvlakte 2 beroep bij de Raad van State is overduidelijk: *"De beklonken 750 ha nieuwe natuuraanleg is geen natuurcompensatie"*. Zeker niet voor de nabij de havenuitbreiding verloren gegane natuur. *"Gemeenten dienen in overleg met direct betrokkenen hun plannen op te stellen"*, aldus de Raad van State. Die uitspraak stemt hoopvol nu Albrandswaard op aanwijzing van de provincie verder gaat met de inpassingsbesluiten tegen de wil van de bevolking.

Hieronder een passage uit het beroepschrift van mr. J.E. Dijk, Verkerke en Vos Advocaten. De volledige tekst is te vinden op www.vtm-milieu.nl.

Agrarische bestemming had moeten worden gehandhaafd

Cliënte meent in het algemeen dat realisering van het bestemmingsplan Buytenland van Rhoon, maar ook van het daaraan ten grondslag liggende beleid zoals de pkb pmr 2006, de aanwezige landschappelijke waarden in het gebied in ontoelaatbare mate zal aantasten. Het plangebied, dat nu nog een zeer open en weids karakter heeft en in die zin een duidelijke scheidslijn tussen enerzijds de stad en de agglomeratie van Rotterdam, alsmede anderzijds het omliggende platteland markeert, zal als gevolg van realisering van het plan een beduidend minder open en weids karakter krijgen. Verder zullen ook diersoorten die gebaat zijn bij het huidige agrarische landschap in aantallen achteruit gaan.

Cliënte heeft in haar beroep en in haar zienswijzen voorts aangevoerd dat de belangen van in het plangebied werkzame en woonachtige agrariërs onvoldoende zijn afgewogen in de planvorming. Gezien de aanwezige landschappelijke kwaliteiten stelt cliënte primair vast dat het beleid, zoals geformuleerd in onder andere voornoemde pkb pmr, niet in redelijkheid had kunnen worden vastgesteld.

In de reactie op de zienswijzen stelt de gemeenteraad dat de pkb pmr bindend is voor de rijksoverheid en doorwerking heeft naar besluiten van lagere overheden. Cliënte brengt hier tegenin dat het onderhavige bestemmingsplan is opgesteld via de procedure van de nieuwe Wro. De raad is in beginsel niet gebonden aan het beleid van de rijksoverheid. Het enkele feit dat in de pkb pmr voor een invulling van het gebied als natuurgebied is gekozen, laat onverlet de vrijheid van de raad het gebied naar eigen inzicht in te vullen. Criterium daarbij is het begrip 'een goede ruimtelijke ordening' in de zin van ar. 3.1. Wro.